

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen)
den 18 december 2002

Mål T-215/02

Santiago Gómez-Reino
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

"Tjänstemän – Undersökning som utförts av Europeiska byrån för
bedrägeribekämpning (OLAF) – Skyldighet att biträda – Talan om
ogiltigförklaring och skadeståndstalan som uppenbarligen inte kan prövas i sak
och som uppenbarligen helt saknar rättslig grund "

Fullständig text på franska II - 1685

Saken: Angående en talan dels om ogiltigförklaring av en serie rättsakter
avseende undersökningar som Europeiska byrån för
bedrägeribekämpning (OLAF) utfört och avseende begäran om biträde
enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska
gemenskaperna, dels om skadestånd för den påstådda skadan.

Avgörande: Talan avvisas då det är uppenbart att den inte kan prövas i sak och då
den helt saknar rättslig grund. Vardera parten skall bära sin
rättegångskostnad, inklusive den kostnad som uppstått i förfarandet om
interimistiska åtgärder i målen T 115/02 R och C 471/02 P(R).

Sammanfattning

1. Tjänstemän – Talan – Rättsakt som går någon emot – Begrepp – Förberedande rättsakt – Beslut att inleda administrativa undersökningar – Avvisning

(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)

2. Tjänstemän – Administrationens biståndsskyldighet – Omfattning – Offentlig och personlig skymf mot en tjänsteman i tidningsartiklar – Skyldighet att vidta åtgärder för att återupprätta tjänstemannens skadade rykte – Begränsning

(Tjänsteföreskrifterna, artikel 24)

3. Tjänstemän – Talan – Skadeståndstalan – Talan med anledning av administrationens solidariska och subsidiära skyldighet att ersätta en skada som tredje man vållat en tjänsteman – upptagande till prövning – Villkor – Skyldighet för den berörde att först vända sig till nationell domstol i syfte att erhålla ersättning från den skadevållande

(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 24 andra stycket och 91)

1. Att en rättsakt föreligger som går någon emot i den mening som avses i artiklarna 90.2 och 91 i tjänsteföreskrifterna är en nödvändig förutsättning för att en tjänstemans talan mot den institution han tillhör skall kunna tas upp till prövning. Det är emellertid endast åtgärder som har tvingande rättsverkningar som direkt och omedelbart kan påverka sökandens intressen genom att väsentligt förändra dennes rättsliga ställning utgör rättsakter och beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. När det gäller tjänstemäns talan kan förberedande rättsakter inför ett slutligt beslut inte gå dem emot, och dessa akter kan alltså endast indirekt ifrågasättas i samband med en talan mot rättsakter som kan ogiltigförklaras. Även om vissa rent förberedande åtgärder kan gå tjänstemannen emot i den meningen att de kan påverka innehållet i en senare rättsakt som kan bli föremål för talan, kan de inte bli föremål för en fristående talan och de måste bestridas i samband med en talan mot nämnda rättsakt.

Beslut av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) att inleda eller återuppta administrativa undersökningar, dennas handlingar avseende genomförandet av en intern undersökning som administrationen utför med avseende på en tjänsteman och den omständigheten att OLAF översänder den rapport som avslutar undersökningen och som innehåller slutsatser och rekommendationer från direktören för OLAF utgör endast förberedande åtgärder inför ett eventuellt beslut från tillsättningsmyndigheten. Detsamma gäller en vägran från OLAF:s sida att delge den berörde tjänstemannen vissa handlingar som avser en intern undersökning som påstås genomföras med avseende på honom och att låta denne tjänsteman försvara sig i samband med undersökningen. Detsamma gäller vidare ett beslut från institutionens sida att inleda eller utföra en intern undersökning.

(se punkterna 46, 47, 50, 53 och 55)

Hänvisning till domstolen den 10 december 1969, 32/68, Grasselli mot kommissionen, REG 1969, s. 505, punkterna 4–7; domstolen den 1 februari 1979, 17/78, Deshormes mot kommissionen, REG 1979, s. 189, punkt 10; domstolen den 14 februari 1989, 346/87, Bossi mot kommissionen, REG 1979, s. 303, punkt 23; förstainstansrätten den 13 juli 1993, T-20/92, Moat mot kommissionen, REG 1993, s. II-799, punkt 39; förstainstansrätten den 6 juni 1996, T-391/94, Baiwir mot kommissionen REGP 1996, s. I-A-269 och II-787, punkt 34; förstainstansrätten den 18 juni 1996, T-293/94, Vela Palacios mot Ekonomiska och sociala kommittén, REGP 1996, s. I-A-305 och II-893, punkt 22

2. Administrationen har ett utrymme för skönsmässig bedömning med avseende på valet av åtgärder och sätt att tillämpa artikel 24 i tjänsteföreskrifterna och skall – i synnerhet i fråga om allvarliga och ogrundade anklagelser – vidta objektivt nödvändiga och adekvata åtgärder för att med tillämpning av ovannämnda artikel 24 återupprätta en tjänstemans skadade rykte när dennes professionella heder ifrågasatts.

I fråga om offentlig och personlig skymf mot en tjänsteman i tidningsartiklar i ett fall där det egentliga målet utgörs av institutionen själv skall tjänstemannen, i enlighet med den lojalitetsplikt som omfattar alla delar av förhållandet mellan honom och institutionen, till institutionen avstå sin rätt att försvara sitt rykte på ett sådant sätt att institutionens intressen inte skadas.

(se punkterna 62 och 73)

Hänvisning till förstainstansrätten den 26 oktober 1993, T-59/92, Caronna mot kommissionen, REG 1993, s. II-1129, punkterna 64, 65 och 92 och där anförd rättspraxis; förstainstansrätten den 19 maj 1999, T-34/96 och T-163/96, Connolly mot kommissionen REGP 1999, s. I-A-87 och II-463, punkt 130

3. En tjänstemans skadeståndstalan med anledning av administrationens solidariska och subsidiära skyldighet i enlighet med artikel 24 andra stycket i tjänsteföreskrifterna att ersätta en skada som tredje man vållat en tjänsteman på grund av dennes tjänst kan endast tas upp till prövning om den tjänsteman som lidit skadan inte tidigare kunnat utfå ersättning från den skadevållande, i förekommande fall genom att vända sig till nationell domstol.

(se punkt 82)

Hänvisning till domen i det ovannämnda målet Caronna mot kommissionen, punkterna 31–33